

" وحدت ملی؛ پیشرفت و آبادانی ایران اسلامی "

نویسنده: حسن عسکری (مدرس دانشگاه پیام نور)

با حمایت و همکاری امور فرهنگی و بسیج اساتید دانشگاه پیام نور واحد نودان فارس

با توجه به شرایط حساس کنونی کشور عزیزمان ایران در عرصه منطقه ای و جهانی نیاز مبرم به وحدت ملی توسط آحاد ملت جهت دستیابی به پیشرفت و آبادانی احساس می شود، چرا که بدون وحدت ملی در جامعه رسیدن به پیشرفت و آبادانی در عرصه های گوناگون تا حدودی دور از ذهن به نظر می رسد.

لذا نیاز داریم قبل از پاسخ به چرایی اهمیت وحدت ملی در زمان حاضر به بررسی تاریخی برخی از وقایع و آسیب شناسی مواضع جریانات سیاسی منتقد از جمله حامیان تفکرات لیبرالیسم دینی، سوسیالیسم دینی، و نهضت آزادی و جریانات همسو با آن پردازیم، چرا که ما دنبال آن هستیم با نقد گذشته بصورت علمی، عقلانی و تاریخی راهی به جلو جهت دستیابی به پیشرفت کشورمان بیابیم.

مسائلی که جریانات سیاسی همچون حامیان لیبرال دموکراسی، سوسیال دموکراسی و نهضت آزادی و جریانات همسو بعنوان انتقاد از روندهای طی شده تا حال عنوان می کنند اصولاً بدون توجه به ریشه های قانونی و جاری در کشور است، چرا که هر جریانی به ریشه های عقلانی، قانونی و شرعی جامعه توجه نداشته باشد در تحلیل اوضاع دچار خطاهای استراتژیک خواهد شد جریانات سیاسی همچون نهضت آزادی در زمان قبل از انقلاب و در پاریس محوریت امام خمینی(ره) را بعنوان رهبر و فرد اثرگذار پذیرفته بودند و از آن بعنوان چتر رهبری ملت یاد می کردند، حالا آنکه بعدها همین جریانات با مواضع رهبری گذشته دچار تضاد گردیدند و موجبات برخی از مسائل بعد از انقلاب شدند، اصولاً از لحاظ عقلانی باید بررسی کرد که چرا جریانات سیاسی همچون حامیان تفکرات لیبرال دموکراسی، سوسیال دموکراسی، و یا حتی جریانات حامی پیوند لیبرالیسم و سوسیالیسم با دین و نهضت آزادی و جریانات همسو همچنان ماندن در گذشته، و اصرار بی مورد در حفظ مواضع گذشته از جمله نقد دوران جنگ و پافشاری در عدم گفتگو و بی توجهی به فعالیت در چارچوب قانون اصرار دارند و چرا قبول نمی کنند اگر زمانی دشمنی بیگانه وارد خاک کشور شود باید همه آحاد ملت تا پای جان و با ایثار و گذشت و شهادت از خاک میهن دفاع کنیم و چرا در زمانی که دشمن در خاک کشور است باید بر ضدیت با آرمان شهادت پردازند. در حالی که کار درست و شایسته این است که در زمان حمله دشمن به کشور همه باید تا پای جان از کشور دفاع کنیم و اختلافات را کنار بزنیم.

چرا در نقدها هیچگاه جریانات سیاسی از جمله حامیان لیبرالیسم دینی، سوسیالیسم دینی و نهضت آزادی و ... توجهی به علم و حرکت علمی، دوری از جدالها بی فایده سیاسی و درگیری های بی پایان سیاسی نمی کنند و بجای آن در مسیر ایجاد وحدت و همدلی در کشور گام بر نمی دارند.

چرا نباید حرکت در سایه قانون اساسی و قوانین کشور بعنوان یک اصل برای همگان مورد قبول واقع شود. چرا نباید در تبلیغ دین اسلام بعنوان دین رحمانی و طالب صلح و برادری در مقابله با فراطی گری در جهان امروز همه با هم همصدا باشیم.

در کشور ما از لحاظ شرعی و قانونی و با توجه به قانون، نظام ما جمهوری اسلامی است لذا تز جدایی دین از سیاست امکان پذیر نیست و امری خلاف شرع و قانون محسوب می شود و فعالان سیاسی نیز طبق قانون باید دارای مجوز و پروانه فعالیت سیاسی باشند و بر اساس همین قانون جریانات سیاسی همچون نهضت آزادی و جریانات همسو باید حرکت کنند و بدانند انتقاد و نقد پذیری باید منصفانه و همراه با ارائه راهکار عملیاتی باشد و نه تنها انتقاد از شرایط موجود.

نیاز امروز جریانات سیاسی منتقد این است که از اشتباهات تاریخی گذشته درس بگیرند و راه جدیدی را در پیش بگیرند چرا که بر اساس شکست تاریخی مارکسیسم در شوروی سابق و بحرانهای اجتماعی و اقتصادی کشورهای سرمایه داری باید بدانیم کارهای تلفیقی همچون سوسیالیسم مذهبی یا لیبرالیسم دینی یا پیوند لیبرالیسم و اسلام و یا سوسیالیسم با اسلام دیگر جواب نمی دهد و حتی می توان گفت بی معنی به نظر می آید و نمی توان با چنین پیوندهایی کشور را اداره کرد و از توانایی لازم برای هدایت کشور برخوردار نخواهند بود.

چند صدایی در جامعه دینی باید بر اساس قانون صورت بپذیرد چرا که قانون می تواند مهمترین ملاک برای رفتار اجتماعی آحاد جامعه قرار بگیرد و برای ایجاد نظم اجتماعی در جامعه همه باید یک اصل اساسی را بپذیرند و آن این است که بر اساس اصول دینی و مذهب شیعه در زمان غیبت امام زمان (عج)، ولی فقیه جامع الشرایط عادل، آگاه، مدیر و مدبر رهبری جامعه دینی را بر عهده خواهد داشت و مردم بعنوان امت اسلامی باید رهبری ولی فقیه یا امام زمانه خویش در عصر غیبت را بپذیرا باشند و بر این اساس امت اسلامی باید تحت رهبری ولی فقیه عادل به دنبال ساختن جامعه ای بر اساس عدالت اجتماعی و برابری همراه با معنویت و رفع فقر و تبعیض قرار بگیرند. با توجه به وظیفه امت شیعه در زمان غیبت امام زمان (عج)، امامت امت بر عهده فقها و در نهایت ولی فقیه می باشد.

امروز برای ایجاد وحدت ملی در جامعه جهت حرکت بسوی پیشرفت و آبادانی کشور علاوه بر تلاشهای بین المللی تیم مذاکره کننده هسته ای که رهبری آنان را افرادی خوب، امین و دلسوز نامیدند باید علاوه بر تعامل سازنده با دنیا بر اساس احترام متقابل، در جهت عملیاتی کردن ((ما می توانیم)) گامهای اساسی برداریم چرا که رهبری بیان نمودند ((ما می توانیم)) را در عمل به مردم نشان دهید. (در دیدار با اعضای ستاد بزرگداشت روز ملی مهندس) و شاخص دولت اسلامی را چنین ترسیم نمودند که بهترین آن کسی است که درد کشور را بفهمد، از فساد دور باشد و دنبال اشرافی گری نباشد. (سایت دفتر مقام معظم رهبری)

علاوه بر آن همه با هم باید به دنبال برابری، عدالت اجتماعی همراه با معنویت، اقتصاد مقاومتی شکوفا و پویا و ارتقاء جایگاه علمی ایران جهت رسیدن به پیشرفت و آبادانی ایران اسلامی در جهان باشیم.

بر این اساس باید بدانیم حرکت در محور سیاستهای کلان کشور و دوری از جدالهای بی فایده سیاسی می تواند ما را به پیشرفت کشور هدایت نماید.

درک این موضوع با یک عزم جدی باید یک جایی این جدالهای سیاسی را تمام کرد و باید به پیشرفت و توسعه و آبادانی کشور فکر کرد و همه در این راستا حرکت کنیم.

جا دارد اساتید دلسوز و دانشجویان جوان و پویا کشور نیز به توصیه های رهبری عزیز توجه ویژه ای نمایند چرا که رهبری با ترسیم و بیان هوشمندانه خود در دیدار ماه رمضان سال ۱۳۹۱ در جمع دانشجویان بیان نمودند که جریان دانشجویی موضع انتقادی خودش را حفظ کند و نسبت به اوضاع کشور نقد مستمر و منصفانه داشته باشند و نظرات خود را به دستگاهها ارائه نمایند و موضع گیری کنند و در تصمیم گیری ها مطالعه عالمانه داشته باشند و در مسائل اجتماعی موضع گیری کنند و مهمتر از همه با تواضع و دلسوزی پدرانه خود نسبت به دانشجویان و جوانان عزیز فرمودند که اعلام نظر کارشناسی متفاوت با رهبری، مخالفت با رهبری به حساب نیاید. ایشان دانشجویان را به مجاهدت علمی تشویق نمودند و خواهان آن شدند که با برگزاری کرسی های آزاد اندیشی در خصوص مسائل مختلف کشور اظهار نظر آزادانه کنند و همه را به مبارزه جدی با فساد و فقر و تبعیض فراخوانند و خواهان مشارکت حداکثری مردم شدند.

پس وظیفه همگانی ماست که در جهت برقراری عدالت اجتماعی با همه مردم و همراه با معنویت در جهت پیشرفت و آبادانی کشور عزیزمان ایران اسلامی گامهای موثر برداریم.

در پایان لازم به ذکر است همه بدانیم نمی توان با پیوند ها و یا تلفیقهای متضادی همچون لیبرالیسم، مارکسیسم، سوسیالیسم با دین و طبق نظریات متضاد جریانات سیاسی همچون نهضت آزادی و جریانات همسو کشور و مملکت را اداره کرد و اصولاً توانایی انجام آن را نیز نخواهند داشت و منطقی و عقلایی و علمی نیز نخواهد بود.

پس ملاک عمل باید حرکت و فعالیت همه در چارچوب قانون اساسی کشور باشد تا همه حد و حدود کنشهای خود را بدانند و متناسب با آن فعالیت خود را سامان دهند و آحاد جامعه به وحدت ملی جهت رسیدن به پیشرفت و آبادانی ایران اسلامی دست بیابند.

پایان